

Звонило је на узбуну

Библиотекарски научни часописи у Србији

Када се, крајем 2008. године, на сајту српског Министарства за науку и технолошки развој појавила листа категоризованих научних часописа без иједног наслова из области библиотекарства, само су ретки били забринути. Недовољно транспарентна процедура за категоризацију, слабост библиотекарске професионалне заједнице и њена подељеност различитим интересима, или површно познавање заједнице научно-истраживачког рада, тек, упркос постојању неколико утицајних библиотекарских гласила, испоставило се да ни у једном од њих није објављено ништа што спада у домен науке! Посредно, „Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача” (2008) и поменутом листом категоризованих часописа, поручено је ионако малобројној библиотекарској научној заједници да су непродуктивни стални и интензивни контакти са струком: рад на решавању практичних проблема, напори на унапређењу статуса, активности на регрутовању младих библиотекара...

Звонило је на узбуну понајпре онима којима за напредовање у академским сферама требају компетентни часописи и научно окружење. Али и онима којима библиотекарство представља животни избор и изазов.

Главни и одговорни уредник *Панчевачког читалишта* поднео је, децембра 2008. године, Матичном научном одбору за хуманистичке науке захтев за категоризацију часописа, а затим је, постепеним усаглашавањем са „Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача” и „Актом о уређивању научних часописа” (2009), *Читалиште* почело да добија нову физиономију. Јуна 2009. године, часопис је, од стране Матичног научног одбора, добио статус научног часописа, а редакција је себи поставила нови циљ: да постане научно гласило националног значаја!

Тема 15. броја *Панчевачког читалишта* посвећена је проблематици научне и, посебно, проблематици библиотекарске научне периодике. Та проблематика биће у блиској будућности веома актуелна, а обележаваће је бројне тешкоће:

- српско библиотекарство ни наредних година неће добити водећи библиотекарски часопис научног значаја, јер је процес напредовања на лествици категоризације дуготрајан;

- иако се научна библиотекарска заједница Србије све више шири, њени ће припадници бити принуђени да радове објављују у научним часописима из сродних области и да тако стичу услове за напредовање;

- пишући о библиотекарству у научним часописима других профила, аутори ће неминовно остајати на њиховим маргинама, док ће њихови евентуални радови из односних области бити угрожени чињеницом да у тим областима нису *инсајдери*;

- научни часописи из библиотекарства стагнираће све док се проблем не сагледа целовито: један од парадокса актуелне ситуације јесте да се на српској листи научних цитата налазе библиотекарска гласила која немају категорију научних часописа!;

- реално израчунавање импакт фактора појединих аутора или гласила из области библиотекарства, биће још дуго само нереална жеља неких од нас;

- о имиџу, статусу и репутацији библиотекара бринуће и надаће они који су, још пре неколико месеци, напоре овог уредништва коментарисали у стилу *Зашићо научни? Нећујше стручне часописе...*

Заиста, звонило је на узбуну!

Јарослав Сивковић